

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се смѣе всяка
Събота.
Редакцията и
Администрацията
ся намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:
„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови
За 6 мѣсеци:
Отсамъ Балкана
5 франка.
Отатъкъ Балкана
6 лева.
Така и за дру-
гитѣ Българи,
които сж извънъ
отъ нашия синуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

! Тррррррр !

Ей ме с' барабанъ прѣдъ вази
Да гласувамъ депутати,
За туй всякой да се пази
Гласъ му да се не поклати!

Агитации и интриги
Утрѣ явно ще излѣзатъ:
Много ще подсмърчатъ с' лиги
Много на южъ ще се плѣзатъ!

Господинътъ, Фонъ-Баронътъ
Ще оплаква свойтъ *мирки*
Исхабени за пайтоцътъ
И за много селски *свирки*.

А мнозина — други вещи;
Катъ: часовници, кордони
И паленъе много свѣщи
На селашкитѣ патрони!

Тррр-трррр! хайде на *боклука*
Да си чуйте гласоветѣ,
Нъ ако ви трѣсне чука
Всички менъ благословѣте. . . !
„Смѣшлю“

СЛИВЕНЪ, 23-ий Априлъ, 1883.

Гергьовденъ.

Днесъ е тойзи день, въ който
се цѣнятъ овчаритѣ, говедаритѣ,
фурнаджикитѣ, бакалитѣ и пр. . .
или за година, или за 6 мѣсеца до
Димитровденъ; днесъ е тойзи день,
въ който има обичай да се колятъ
агнета да се ѣде и пие въ честъ
на свѣтецътъ, а дѣдо попъ да ходи
да събира кожитѣ имъ и да извър-
тѣва пѣщикитѣ имъ съ благосло-
вията си; днесъ е най-сѣтнѣи и тойзи

день, въ който Фараоновитѣ по-
томци напуцатъ вече зимнитѣ си
палати, растварятъ лѣтнитѣ си
шатри и прѣди да ги настанѣтъ
по край хладнитѣ сѣнки и потоци,
събиратъ се всички на купъ и
празнуватъ тойзи день, който е
първийтъ имъ и послѣднийтъ имъ
праздникъ нарѣченъ *какава*. Отъ
този день захвацатъ вече да се
стрижатъ и овцѣтъ.

Днесъ е денътъ за цѣнение, и на-
шитѣ депутати се вече цѣнихъ за
Областното Събрание! Тѣ пригот-
вихъ и кесийкитѣ си прѣди още
да приготвятъ нуждитѣ на населе-
нието! Изборитѣ сж толкозъ спо-
лучливи, щото мѣзатъ все на гур-
ливи и на съмливи, и на златолю-
биви. Едни се почесватъ въ тиль-
тъ, а други си чоплятъ захѣтъ,
едни се тухкатъ, а други се пух-
катъ, едни викатъ ах-ах-ах-ааахъ,
а други се кискатъ ха-ха-ха-хааа!
Нъ тѣ не трѣбва да забравятъ, че
свѣтецътъ, на които помогаж да
сполучатъ, изиеква и *курбанъ* т. е.
не да му заколятъ ягне, нъ тѣ сами
да станѣтъ *курбанъ* за интереситѣ
на населението; както едно врѣме
самъ Св. Георгий се изложилъ на
опасность или самъ той да загине,
или пакъ да отърве цареката
дѣщеря, а покрай нея и цѣлото на-
селение отъ проклѣтата *лама*, коя-
то изявала на родината по толкози
души!

Днесъ е денътъ и на *какавата*,
за това и Смѣшлю е прилѣлъ единъ
билетъ чрѣзъ който Фараоновитѣ
потомци го молятъ да извѣсти на
всички оубѣзи, които сж мургавич-
ки и чернички не само по вѣи-

кашность, нъ и по вѣтрѣшность,
за да благоволятъ да посѣтятъ ве-
ликото имъ събрание, гдѣто слѣдъ
голѣмото угощение тѣ ще раздадѣтъ
на едни отъ присѣтствующитѣ *чо-
кове*, *дугала*, *наковали* и всички
други потребности, безъ които не-
може този запаятъ; на други *тж-
пани*, *зурни* и *цигулки* за да ходятъ
да свирятъ, на трети *врѣмена*,
кошници и *корита* да ходятъ отъ
градъ въ градъ и отъ село въ село
да ги продаватъ, а на четвърти
позици, *врѣви* и *катраиъ* за да трѣг-
нѣтъ да стрижатъ овцѣтъ.

Между първитѣ ще блѣскаатъ
двама депутати и единъ префектъ,
отъ които едниитѣ ще стане *на-
ковалия*, другийтъ ще чука да ис-
тънява народното право за въ джо-
блтѣ си, а послѣдний ще духа
да пламтятъ вѣглицата като борина
суха!

Между вторитѣ ще се отлича-
ватъ двама Д-ри, двама училищни
инспектори и единъ поетъ отъ чис-
лото 3×5. На д-ритѣ ще прикачатъ
по единъ *тжпанъ* та всѣкий да ги
уважава като *тжпанари*, а не като
лѣкари; на инспекторитѣ ще пах-
натъ въ устата имъ по една *зурна*
та всѣкий да знае, че отъ *зурнад-
жии* тѣ сж станѣли *инспектори*;
а на поетътъ ще влперѣтъ една
цигулка безъ тетевн та всички да
се увѣрятъ че стиховетѣ му тол-
козъ гърмятъ, и съ такива прос-
ташка рими, ритми и цѣлъ се ка-
валатъ.

Между третитѣ ще се лѣскаатъ
като на мѣсечина пѣкой и други
околийски началници, съдници, ко-
мандири, офицери, финанцисти, те-

леграфисти, бирници, контролбори, ревизбори и комисари, а мѣжду тѣхъ и единъ голосковъ и гърбавичкѣ вѣстникарь. На началниците, сѣдниците, командиритѣ, офицеритѣ и телеграфиститѣ ще имъ надѣжатъ по една вулгия съ врътена та който ги види да ги познава, че тѣ сѣ достойни за врътенари, а не за такива народни главатарари; на финансиститѣ, бирниците, контролборитѣ, ревизборитѣ и комисаритѣ ще имъ нахлупятъ на главитѣ по една кошница, та който ги стигне и срѣщне да знае, че тѣхъ ги бива за кошничари а не сметничари и математикари; а на вѣстникарьтъ ще задѣжатъ едно голѣмо и тѣжко корито, та който го види да го оцѣни, че отъ коритаринъ мѣчно се става вѣстникаринъ.

Между четвъртитѣ най-сѣтнѣ ще се перятъ на дѣждъ вагабонтитѣ авантюристи, бездипломатнитѣ адвокати, прѣкаленитѣ патриоти и партиоти, а мѣжду тѣхъ и единъ голѣмецъ съ счупенъ звънецъ. На първитѣ ще имъ дажатъ ножици да стрижатъ гдѣ що завържатъ, послѣ съ нашитѣ камание по нашитѣ глави да се обѣрнатъ; на вторитѣ ще имъ тикнатъ въ рѣцѣтъ врьвъ (*седжумъ*) да вързватъ и развързватъ сѣдбинитѣ на народътъ и да го тласкатъ къмъ гробътъ; а на голѣмецътъ ще му окачатъ на шията единъ *бардакъ* съ *катранъ* да мажи и да миросва всичко, що е народно, тѣй щото да не остане нищо, което да не носи печатътъ му свободно!

Такъвъ ще бѣде днесъ празникътъ на *какавата*! Нека всѣкий заповѣда да си земе подарѣтъ!

Кръвѣтъ по изборитѣ.

Неще доказателство, че всѣкой се пере съ народностъ и народно име, догдѣ да ланне това хубаво виме и да го смучи догдѣто го ицѣди до капчица или до кръвъ! Утрѣ е вече денътъ, въ който всѣки избранъ ще докопа това виме като смокъ. Кръвѣдитѣ, виковетѣ, агитациитѣ и силата на расковничето утрѣ се свършватъ. Да прѣдвѣщаваме зло, не ни се ще, да обѣщаваме пълна кошница съ ягоде и него не можемъ понеже-обаче-защото всѣка крушка си има и опашка. Между избранниците Смѣшлю прѣдвижда прѣзъ микроскопический си телескопъ, че ще има нѣкои и други лица наистина достойни за това звание, които още отъ сега си сѣ записали въ сърдцето въшюцитѣ нужди на населението, което ги е удостоило да имъ ковѣри сѣдбинитѣ си; че около

тѣхъ има и такива черни, мизерни и лицемѣрни твари, които като незнаятъ посланието си ще правятъ спѣшки и на другитѣ и съ това ще мислятъ, че имъ наносятъ побѣда. Питаме: каква полза може да се очаква отъ хора такива, които мѣзатъ на чушка парлива или на коприва? Какво добро може да се иска отъ хора стари, които мѣзатъ като на слана когато ги понари и които се фѣцкатъ само че сѣ избрани, а умоветѣ имъ сѣ изъ мозъкътъ съвѣсмъ издрани! Каква облага може да се има отъ хора младежи, на които въ кратунитѣ се пушатъ само модни кадежи? За каква полза можемъ да се надѣваме най-сѣтнѣ отъ хора говедари, свинари и прости простади, които не виждатъ под-нататѣтъ отъ своитѣ калпаци? . . . Нѣ утрѣшнѣй денъ рѣшава всичко!!! За това на Смѣшля не остана друго, освѣнъ да поздравѣ новитѣ депутати съ тѣзи грѣмогласни думи: уррааа! да живѣятъ и да лудѣятъ нашитѣ депутати съ кални лопати и съ просешкитѣ комати! Уррааа!!!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

Утрѣ е денътъ, въ който Н. С. Г. Губ. се готви да трѣгне за Цариградъ съ намѣрение дано измоли и прѣклони волята на Агитъ за да го пустнатъ да пообиколи изъ Европа. Въ тъмница да е затворенъ човѣкъ, пакъ би измолилъ единъ отпускъ, а Н. С. защо да не меже да измоли? Коя е причината? Причината е да ни напомнюватъ агитъ, че тѣ ни сѣ още непосредствени господари! Видѣ умъ, видѣ чудо! Тѣ ще се строятъ веднажъ *ибрицитѣ*, и заповѣдта имъ ще се свърши; нѣ . . . още малко ще се търпи!

Съобщаватъ ни тайно че на единъ младъ кандидатъ щѣло да му падне дама отъ радостъ за сполуката му. (Б. на См. добрѣ че не е напѣлнилъ гацитѣ!)

Расказахъ ни за една случка, която не е толкова за вѣрвание, нѣ при все това може и да се повѣрва, че жената на единъ новъ голтакъ депутатъ щѣла да измѣни охлусканийтъ си сукманъ и да се облаче въ новъ червенъ фустанъ. (Б. на См. Ако ще и червена чушка да си окачи, стига само отпослѣ да не плачи!)

Единъ докторъ, който билъ увѣренъ вече, че ще влѣзе въ съставътъ на санитарний сѣвътъ, по случай

като изгубилъ дипломата си, която никога нѣмалъ, останѣлъ да се прозѣва като прѣзъ Мартиното слѣнце. (Б. на См. Нека се нази да не почернѣе, защото може пакъ дипломата му да избѣлѣе!)

На единъ нашъ събратъ се присѣнило, че снисза сатира противъ дѣда Смѣшля, а когато се събудилъ, той намѣрилъ, че очерталъ цѣлъ себе си подобно на една дългоухата гадинка. (Б. на См. Останва му сега само да изреве!)

На другъ единъ нашъ побратимъ пакъ се случило, че като дошле нѣколко лица да му съобщатъ новини, той като сѣкалъ, че се намира пакъ въ първото си състояние *газинаджия* извикалъ имъ: заповѣдайте! що обичате? Локумъ ли? Лимоната ли? Винце ли? . . (Б. на См. Такива сѣ нашитѣ публицисти-сатиристи!)

Пишатъ ни, че единъ адвокатинъ си е опижѣлъ опинцитѣ да скуби до 1-ий Юлий толкова, колкото да може въ това расстояние да си купи *цифликъ*; защото прѣд-виждалъ, че отпослѣ не му оставяло друго освѣнъ да скупява кучетата! (Б. на См. Ами ако скопятъ него под-напрѣдъ?!)

Молятъ ни да обнародваме слѣдующето: дѣдо Смѣшлю, кѣжи ни за бога, ако префектътъ принадлежи на консервативната партия, длѣженъ ли е да гони либералнитѣ граждани и чиновници, и да се обхожда съ тѣхъ звѣрски? (Б. на См. Кои сѣ тѣзи Румелийски консерватори и либералци, ние нищо незнаемъ: обаче този врагъ трѣбва да се махне отъ нашиятъ прагъ, защото ако се раздуркаме и ние като въ княжеството, каква ще ни бѣде сѣтнината?)

Една калпава тваръ ни искушава съ тѣзи думи: дѣдо Смѣшлю, защо се сърдите на градский сѣвътъ, дѣто дава позволителни билети за отваряние Венерни храмове? Не знаете ли, че тѣ не служатъ само за поклонение на бекяритѣ, нѣ и на господаритѣ? (Б. на См. Махни се Сатано, защото е писано, че нѣма да искушишъ дѣда си Смѣшля! Питай „*Куктуригу*“, защото той е майсторъ да рѣшава подобни въпроси и да очернува съ калпавщината си и съ заднитѣ си и гнусни мисли и изражения невиннитѣ! Дѣдо ти Смѣшлю знае що е сатири и дордѣ и сѣ границитѣ!)

Тази неделя, сиречь Велика-Денската не ги пристигна телеграмми отъ никакъ; тъй също и политическите кабинети като сж били изтворени, то не можатъ да ичерпимъ нищо отъ политическа точка зрѣние.

Смѣшно се моли на Св. Георгия да го опрости за дѣто той бѣ принуденъ да напруга барабантъ си по изборитѣ, та неможе да присжтствува на Агiazмата на Бармука-баирѣ, но се ками да се памѣри надвечеръ на ваката при Фароновитѣ потомци. . . .

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция. на «Смѣшля»

София. Бае Смѣшлю!

Вървай ме, че още се ствекамъ за коремтъ си отъ смѣхъ като видѣхъ фигурата ти! А бе, че ти си станалъ цѣлъ земледѣлецъ, ти си обралъ всичкитѣ земледѣлчески сѣчва на хората! Лопати, мѣтли, вели, рала, сѣрнове, коси, рашета и пр. . . всичко по тебе и въ тебе! Нѣ като помислихъ малко дойде ми на умъ, защо си нарамилъ всички тѣзи сѣчва! Не зная ти какво ще да правитѣ съ тѣхъ, нѣ азъ си ги тѣи истѣлкувахъ: съ лопатата ще напругувахъ и порицувахъ всичкитѣ нечистотини изъ народътъ и въ народътъ; съ метлата ще помиташъ и измиташъ всичкитѣ му заразителни непотрѣбни членове; съ вилата ще вадитѣ очитѣ на прѣкаленитѣ му патриоти; съ ралото ще изорешъ и извадитѣ отъдолу всичкитѣ му трескотъ; съ сѣрва и косата ще женишь и окастришь всичко що ти дойде на рѣце, а най-сѣтитѣ съ рашетото ще прѣсѣвашъ та да очистишь добритѣ му членове отъ лошитѣ му. Браво бае Смѣшлю! отъ този умъ по-добрь да-ще дѣдо Господь!

Колкото за наднича възъ грѣдитѣ ти той ме много удиви! Никакъ не можахъ да си истѣлкувамъ: защо силата да прави съединението, а не съединението силата? Вървай, че щѣше да ми се прѣсне тиквата отъ мисленне; нѣ най-сѣтитѣ звизкахъ като лудъ: разбрахъ! разумѣхъ! Днѣсь у когото е силата, той прави съединението. Нѣщо, което владѣе сега по насъ! . . . Догдѣто бѣше първото т.е. падналото министерство на мѣстото си, то съ силата си правеше съединението като пушаше *драгунирмата* да прави чудосни! . . . Съ една рѣчь фигурата ти отговаря напълно на зването ти; и ако слѣдвашъ и за напрудъ съ тази честна и тактична хуморическа(?) сатира, можѣ да те увѣря въ името на всичкитѣ твои читатели, че ти ще обезсмъртишь името си! (Б. на См. Хумористика и сатира добръ, а ми папу? Не ми повдигай голкова калпака да го не изгубя нѣидѣ отъ радостъ!)

Относително за тукашнитѣ ни бъркотни, расправни и неоправни нѣмамъ днесъ врѣме да ти распрavamъ повече, освѣнъ да ти кажѣ, че те кипятъ, нѣ нѣма кой да ги отивнова! Ахъ! Охъ! Пуститѣ нашъ багъ! Тѣзи страсти, тѣзи убийства, тѣзи междусобия тѣ отъ день на день повече се развиватъ и ни убиватъ. Дождити повече. Сбогомъ.

Прѣмудрость Смѣшлюва.

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: ще заплаче нашѣтъ побратимъ и очитѣ му ще истечатъ отъ сълзи, който си позволи да опятни и да очерни до толкова печата, щото да замѣза

на механа! Ударѣтъ нанесепъ на невиннитѣ бѣдѣщи сопруги и майки ще удари и него по сърдцето! Нашитѣ дѣвойки не приличатъ на Цариградскитѣ гъркини кокони, тѣхната честность, скромность и мѣдрость всекога ги е отличавала като рози измежду трънието! Стара-Загора, тази мѣченица майка, люлка на просвѣщенieto никога не е допуснѣла, нито пакъ ще допусне да повѣхне чрѣзъ развратъ цвѣтътъ на онѣзи млади, които въспитава съ толкози мѣжи и затруднения за да бѣдѣтъ послѣ просвѣтителки на роднитѣ си огнища или другѣдѣ. Тази клевета нанесена на тѣхъ като убийственъ ударъ отъ човѣкъ, който е вагабонстувалъ дестина години изъ Цградскитѣ улици, тя ще му излѣзи изъ носѣтъ! Печатѣтъ не прилича на *газинаджилжѣ* та да лѣе човѣкъ щото му дойде до устата; печатѣтъ е свято нѣщо, сатирата отъ него още по-свято. Цѣлѣта на сатирата е да поправа чрѣзъ благоприличие, а не съ механиджиски изражения. Язкъ за петгодишнитѣ папекитѣ хлѣбъ гдѣто е вѣл г. Кукуриговий *газинаджия-редакторджия*! Язкъ за индугенциитѣ които е получавалъ! Язкъ за броеницитѣ, които е казвалъ два пакти на день! Язкъ за скапулерѣтъ (*abitino*) гдѣто го е носилъ толкова врѣме на шията си и знаковѣтъ отъ връвѣта личатъ още на вратѣтъ му! Нека сѣдятъ сега всички кой какъвъ е! Г-нѣ Кукуригувий *газинаджия-редакторджия* прѣписва на дѣда «Смѣшля» това, което той върчилъ, прѣписва своитѣ грѣхове на Смѣшлювъ грѣбъ! Нѣ що искаме отъ хора, които едва знаятъ да запишѣтъ името си? Що искаме честь отъ хора, които никога не сж я имали и нещѣтъ да я имѣтъ? Може ли на единъ *газинаджия редакторджия* да му дойде на умѣтъ, що е сатира? Дали е докумъ, или бира? А за последенъ пакъ Смѣшлю ще отговори на тѣзи безсѣвѣстни публицисти-сатиристи съ прочутата латинска пословица, че *asinus plus negat, quam philosophus affirmat* т.е. че *магарето е всекога по въ сѣстояние да реве и да отказва, отколкото мѣдритѣ да му доказва!*

Новъ Кандидатъ за Депутатъ.

Челото му на гарванѣтъ чело е,
Носѣтъ му нѣкъ на телето витлото е;
Джунитѣ му първенствуватъ в недѣля
Устата му на градѣтъ сж постели;
Мозъкѣтъ му прѣдшествува оселѣтъ,
Зѣбитѣ му на дивакѣтъ въ коремѣтъ;
Муस्ताци му въ синия сж овити
Уши му сж в прѣчѣтъ мѣжду космитѣ
Дирята му и на мѣжетѣ петитѣ.
И този труцъ на днешнитѣ день човѣкъ е(?)

Кой е?

Плешокѣтъ и мишкитѣ.

Басна изъ Смѣшлювѣтъ Барабанъ

Нѣколко мишки подѣ прѣдводителство на единъ голѣмъ плешокъ като останѣли гладни ненамирани никѣдѣ що да гризѣтъ сдумали се да напустѣжѣ тази кѣща, въ която живѣяли и да идѣтъ другадѣ. Плешокѣтъ като по-уменъ и по-силенъ рѣкълъ имъ: азъ зная една богата кѣща, гдѣто има единъ зимникъ пѣленъ съ храна, ако обичате елате да ви заведѣ, нѣ съ това условие, че нѣма да пробнете нѣкой човаль. — Мно-го добръ отговорили мишкитѣ, ами ако има котки или батева-булчица? Ааа! страхъ ли ви е, догдѣто сѣмъ азъ съ васъ? Тамъ нѣма такъво нѣщо: господарѣтъ е мно-го добръ човѣчецъ! Колкото пакти сѣмъ го виждалъ изъ зимника нищо не ми е казалъ. — Добръ, прибавили мишкитѣ, ами той тебе виждалъ ли е? — То се знае! Веднажъ даже щѣше да ми настѣжни опашката, и пакъ нищо ми не каза.

Слѣдъ този разговоръ тѣ сж онѣжили, отишли въ онѣзи кѣща, влѣзи въ зимника, нагнѣжли човалитѣ, испрѣбили ги, тъй щото на утрѣто като влѣзълъ господарѣтъ и видѣлъ толкова загуба причинена му отъ мишкитѣ, смаялъ се и безъ да губи врѣме отишълъ кушилъ капанъ заложилъ го скришно на мѣстото и на излизание си рѣкълъ: хей плешоко, плешоко! догдѣто бѣше самъ и се хранѣтеше тука, що ти трѣбваше да доведѣшъ и други? хѣй сега е ще ониташъ вѣротърпимостѣта на господарѣтъ си!

Щомъ се стѣмнило мишкитѣ наизлѣзли изъ дупкитѣ си и нагнѣжли пакъ човалитѣ, а плешокѣтъ като видѣлъ що сж направили захванѣлъ да имъ се кара и безъ да види капанѣтъ хванѣлъ се вжтрѣ. Мишкитѣ като видѣли каква е работата, разбѣгали се изъ дупкитѣ си. Въ него врѣме ето че дошълъ и господарѣтъ и като зарѣкълъ хванѣтитѣ плѣхъ, който скомичалъ въ капанѣтъ, рѣкълъ му: еее, плешоко до тука ти бѣше животѣтъ! Що ти трѣбваше да канишь и другари въ кѣщата ми? — Плешокѣтъ захванѣлъ да плаче и да се моли за милость, нѣ всичко било вече напраздно. Той трѣбвало да заплати съ главата си за чуждитѣ грѣхове и за добрината си!

Кой е този господаръ? Кой сж тѣзи мишки, и кой е този плешокъ гдѣто заплати съ животѣтъ си за добрината си? Чукнѣте орѣхѣтъ и ще извадите ядката!

Нова книга

Божикѣтъ.

(Комедия въ III дѣйствиа)

I-то дѣйствие става въ Русчукъ съ прочутата кака Ив-на;

II-то дѣйствие става въ Берковца съ Фатме и нейнитѣ другарки кадѣни;

III-то дѣйствие става въ П-въ съ Ф-ца М-нѣота, гдѣто искара и едно хоро съ дървенъ господь.

Съчинителѣтъ на тази комедия е Г. Ф. П-цѣ.

Па идѣте сега та казвайте, че нѣмаме хора, че нѣмаме романи, епопеи трагедии и комедии!

Щомъ излѣзе отъ печатъ, «Смѣшлю» ще я прѣдстави въ тукашното наше «Читалище», ако му го отстѣпѣтъ даромъ. Анкрето ще бѣде свободно.

Дописки на „Смъшля“

Иловдивъ на 3-ий денъ на Пасха.

Кирие Смъшльо!

Първо идж да ти честита макаръ п кженичко *Червель-Великденъ*, второ да ти извѣстж какво сме живо и здраво, а трето да те понитамъ: *сатирически* ли е или *политически* вѣстникъ „*Нар. Гласъ*“, който напада по сатирически начинъ лица, за което има само подозрѣние да ти е *доносчикъ* (?) на листътъ? *Завалията* дѣдо Манчовъ само кокошкитъ не е оставилъ да му пжирятъ изъ вѣстникътъ! Съ такава шантава редакция, той скоро ще си изгуби важността (?) и достоѣнството (?), което е блѣкало вѣкога у него като гнило дърво на мѣсечина! Нъ да запунимъ този човалъ и да отворимъ човалътъ на „*Кукуругу*“. Той въ послѣдне време се мжчи да компромитира нравственитъ ти сатири и смѣхове за Нѣмски и пѣмъ какви си, а пжкъ не види себе си, че и името му е земено отъ Немекий „*Кикуриги*“ и обрнжтъ на „*Кукуругу*“. Азъ се чудя какъ можжтъ да четжтъ хората неговитъ глупости, неговитъ безумности и неговитъ безнравствени блѣвоци, които не мѣзатъ ниго на хуморестически, ниго на сатирически, освѣнъ на механически и бабишки клюки! За примѣръ нека послужи на всички обнародваната безъ дата притурка за С.-Загорскитъ двический пансионъ. Такъвъ е Кукуругувитъ *газинаджил-редактораджия*. Нъ азъ се надѣвамъ, че 300-(?!)-тѣхъ абонати, който брои по настоящемъ ще се откажжтъ отъ този распространител на безнравствеността! Напраздно сж се завзели нѣкои Кукуругулюбци да го подобрятъ, защото единитъ отъ старостъ е обезумѣлъ вече а другитъ не знае що е сатира и какъ се драци, а третитъ той пжкъ глѣда още повече да го опронасти и да го направи орждие на своитъ страсти.

Не бой се, дѣдо Смъшльо, че съ витригитъ си ще можжтъ да те поврѣдатъ въ нѣщо, умнитъ цѣнятъ умното, а безумнитъ безумното. Ти съ нравственитъ си сатири и хумори много пороци си искоренилъ и ще искоренишъ! Държай! Кучетата нека си лаятъ, *кервантъ* нека си върви. Ти си обикнжтъ отъ всички и всички те почитатъ и уважаватъ! Държай и не бой се отъ заешки топории! За сега толкова, до пжти повече, ако стане нужда.

Вивний Кукуруговъ а сега твой абонатъ

(Б. на См. *Нещжме да обнародваме горнята дописка на я обнародваме като помислижме, че ще принесемъ голъма услуга на побратимътъ си съ нея, а въ сжщото време, че ще послужимъ за любовитство както нему така и на публиката за да видатъ какво мнѣше имжтъ хората и да не мисли Кукуруговата редакция, че хората пасжтъ трѣва, и не знаятъ да цѣнятъ доброто и полезното).*

Кжрк-Клисѣ. — Нашия родолюбецъ ушь, Г-нъ Димитраки Пандуровъ, музавинитъ на тукашния Мютесарфинъ, облагодѣтелствува нашитъ училища. Той е ценсуръ на българскитъ книги въ училищата ни. Испосѣбра книгитъ на дѣцата отъ рждѣтъ! Той нека да се преподаватъ само рибния букваръ и *псалтиря*, защото отъ тѣхъ разбира, а другитъ учебници като: География, Химия, Физика, Аритметика, хеле пжкъ Българ.

Печатница на вѣстникъ, „Българскознаме“

История, и пр. били съвѣснъ противни на Бого-спасаемата му държава! (Б. Р. Това е отъ неговитъ горѣщъ патриотизмъ къмъ родѣтъ си! Отъ сенъ нарчесп какво друго може да се очаква? Незнаете ли че Циганина като го направилъ Царъ, той зада се покаже сраведливъ, обесилъ най напрѣдъ баща си! Това великодушне види се той прави защото едно време Българитъ отъ Цариградъ не го избрахъ за Ексархийскитъ *Свѣтници* и *Калу-Кеая*. Що ти чинжтъ Българскитъ книги бе човѣче Божи? Или твоятъ дѣца като сж погрчани, ти некашъ да погрчншъ чуждитъ ли? Ще ти приседиѣ Киръ Димитраки Пандурисъ Ефенди! Да те не блазне че ще станешъ **Логотетъ**? отъ Кюстендилъ нѣма такъвъ благородна фамилия; таква се раждатъ само на *Фенеръ* и *Босфоръ*.)

ШЕРЕНИ.

Искусенъ крадецъ. — Този крадецъ като глѣдалъ една баба, че продава различни овошки, и че туря паритъ си въ джоба на пристилката си, намислилъ да ѝ ги открадне. Отишълъ при нея да купи круши, тя му прѣтеглила, и когато да му ги даде, той ѝ казалъ, че нѣма гдѣ да ги тури, нъ да му ги намущка въ гърбътъ. Той се навелъ, бабата зѣла да му ги мушка, а той бръкнжлъ въ джобътъ ѝ и зѣлъ паричкитъ ѝ.

Наказна хитростъ. — Едно конте като обичало една г-ца, а родителитъ ѝ не му я давали, то се чудяло като какъ да направи да ѝ каже голѣмата си любовь къмъ нея, и наистинъ намислило. Единъ денъ, когато момата щѣла да мине край квартирата му, която не знаела гдѣ живѣе контего, то се облѣкло въ селски дрѣхи и отишло на срѣща ѝ. Тя носяла на грждитъ си единъ хубавъ елмазенъ кръстъ. То още отъ далече се прѣсторило на съвършенъ селенинъ и като приближило прѣкръстило се и кога си поискало да цълуне кръста; нъ баща ѝ като видѣлъ това безобразие у селенина, извртѣлъ го два пжти три пжти съ багунътъ си, той извикалъ отъ болка и момата го познала по гласа.

Народни суевѣрия. — 1). Когато се забѣлжи, че едно дѣте не може бърже да проговори, трѣбва скоро да се иде и да се земе църковний ключъ и да се кръстосатъ три пжти устата му, и на часътъ ще проговори. (Б. на См. Ами ако се е родило глухо-пѣмо?)

2). Когато се забѣлжи, че едно дѣте плаче много, трѣбва майка му или баба му да излѣзжтъ на срѣдъ дворѣтъ къмъ навечеръ кога вика ходжата и да рѣжжтъ: *до сега* дѣтето плачеше за тебе, отсега на таткъ ти да плачешъ за дѣтето, и тутака дѣтето ще млькне безъ да се дере и да плаче вече. (Б. на См. Ами ако плаче отъ нѣкаква болка?)

3). Шомъ майката се научи или види тя сама, че дѣтето ѝ се е уплашало много, трѣбва на часътъ да иде да му лѣе испушижтъ куршумъ при нѣкоя врачка, слѣдъ това да се върне у дома си, да го насѣче на 40 частички на дрвникътъ, да му даде вѣвка заранъ по една частичка и въ 40 дена дѣтето ще оздравя. Ако не помогне този цѣръ, трѣбва да иде да го прѣмѣтнжтъ три пжти прѣди слънце и ще оздравя. (Б. на См. Ами ако не оздравя, не ще ли докторъ?)

Единъ персидскитъ калифъ бѣше са прочулъ по яростъта си. Той срѣдна еднаждъ едно селенина на полето, който го не познаваше, и п-лнта го какво мисли за калифътъ. Селенинътъ, като не познаше съ кого говори, отговори, че калифътъ е дуракъ, тиранинъ, кржвопиецъ и прочее.

— Ами ти видѣлъ ли си го? Понита калифътъ.

— Не, отговори селенинътъ.

— Като е тѣй понаглѣдай му са сега, азъ сжмъ калифътъ за когото говоришъ? Селенинътъ на тѣзи думи са понепоти малко но като са поукошнати каза:

— Ами ти мене знаещъ ли койсжмъ? Азъ сжмъ отъ забаквата фамилия, отъ която всякой единъ членъ полудева въ годината. И днесъ е денътъ въ който ми са падна азъ да полудѣя.

— Когато си лудъ, каза му калифътъ, обрай си джрмитъ отъ тука, и си замина.

Шантава нѣсенъ на хоро.

*

Какъ да пѣя, да играя
Криво хоро безъ калпакъ;
Какъ крака си да мотая
Кат с' единъ царвулъ чптакъ?
Тра-ла-ла-лааа! . . .

*

Какъ да глѣдамъ азъ момитъ
Прѣмѣненъ до пети,
А пжкъ азъ голъ до ушитъ
И гладътъ да ме върти?
Тра-ла-ла-лааа! . . .

*

Виждъ ги тѣ сж все засмѣни
И кжцовници добри
С' благородностъ украсени,
А пжкъ менъ ме вѣкъ кори!
Тра-ла-ла-лааа! . . .

*

В' механата плъзнж, плуя
Вѣкой денъ залѣнъ-пния:
Дайте, чувамъ, тукъ на Груя
За единъ йощъ гологанъ!
Тра-ла-ла-лааа!

*

Той ще дойде пушпната,
Нъ защо ми е тогазъ?
Ще ме бие по главата
Да ме мжчи вѣкнй часъ!
Тра-ла-ла-лааа!

*

Бачо Пенчо, я дай тука
Да му свѣтнж йощъ едно,
То се знай, че ще се пука
Голо, босо отъ вино
Тра-ла-ла-лааа!

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ **Иловдивъ** до **Драма**. — Не вѣрвай на „*Марица*“. Тя не мисли сериозно съ „*Хаджията*“. (Б. Р. Аелж бай Маджаровъ като нѣма работа, бай си за блѣхи).

Градецъ. — Намѣрихте човѣка дѣни прѣпоржчате. Нѣма-ли да направите лудницата въ Сливенъ? (Б. на См. Ачи имаме доста луди, но за лудница още не сме помислили).

Иловдивъ. — Небойте се отъ топътъ. Иванчо и Генку ще ви проковсжтъ. Работете само за тѣхъ. Много здрави отъ Юрукова. Ако имате нѣщо останало отъ освободителитъ, като патрони, сухари и др. пратете ги. Ние имъ намѣрихме мощерия. (Б. на См. Ради стараемъ се! Слушаме).

Котелъ. — Не ни е дошелъ още акжлѣтъ. (Б. на См. Изберете Стефанова и той ще ви дойде).

Отговорникъ и Издателъ Ив. Дочковъ.